

Evas ulige Børn

*Et eventyr samlet av
Moltke Moe i 1876*

Den gang da Adam og Eva vare udjagede af Paradiis, saa maatte de bygge sig et Huus paa den ufrugtbare Jord, og æde sit Brød i sit Ansigts Sved. Adam arbeidede paa Marken, og Eva spandt Uld. Hvert Aar bragte Eva et Barn til Verden; men Børnene vare ulige, nogle smukke, andre stygge.

Da en rum Tid var hengaaet, sendte Gud en Engel til dem begge og lod dem vide, at han vilde komme og besee deres Huus. Eva blev glad over, at Herren var saa naadig; hun feiede Huset omhyggeligt, smykkede det med Blomster og strøede Siv paa Gulvet. Derpaa hentede hun sine Børn, men kun de smukke. Hun vaskede og badede dem, kjæmmede deres Haar, trak rene Skjorter paa dem og formanede dem til at opføre sig anstændigt og tugtigt i Herrens Nærværelse. De skulde bukke beskedent, give ham Haanden og svare forstandigt og sømmeligt paa hans Spørgsmaal.

Men de stygge Børn maatte ikke vise sig. Det ene skjulte hun under Høet, det andet under Taget, det tredie i Halmen, det fjerde i Ovn, det femte i Kjelder, det sjette under en Tønde, det syvende under et Viinfad, det ottende under sin gamle Pels, det niende og tiende under det Tøi, som hun pleiede at gjøre Klæder af til

Børnene, og det ellefte og tolvte under det Læder, som hun skar Sko af til dem.

Hun var netop færdig, da det bankede paa Døren. Adam gløttede gennem en Sprække og saa, at det var Herren. Han aabnede ærbødig, og den himmelske Fader traadte ind. Der stode alle de pene Børn i en Række og bukkede og bød ham Haanden og knælede. Men Herren begyndte at velsigne dem, lagde sine Hænder paa den Første og sagde; "Du skal blive en mægtig Konge!" Ligesaa til den Anden: "Du en Fyrste," til den Tredie "Du en Greve," til den Fjerde "Du en Ridder," til den Femte "Du en Adelsmand," til den Sjette "Du en Borger," til den Syvende "Du en Kjøbmand," til den Ottende "Du en lærd Mand." Han gav dem Alle sin rige Velsignelse.

Da Eva saa, at Herren var saa mild og naadig, tænkte hun: Jeg vil hente mine særlige Børn; det kan hændes, at han ogsaa giver dem sin Velsignelse. Hun løb altsaa og trak dem frem af Høet, Halmen, Ovn og hvor de ellers vare skjulte henne. Saa kom den grove, skidne, og sodede Flok.

Herren lo, betragtede dem alle og sagde. "Jeg vil velsigne dem med." Han lagde Hænderne

*Adam og Evas fordrivelse fra Paradiset (utkast).
Oljemaleri av Hans Heyerdahl, 1878.*

paa den Første og sagde til ham: ”Du skal blive en Bonde,” til den Anden ”Du en Fisker,” til den Tredie ”Du en Smed,” til den Fjerde ”Du en Graver,” til den Femte ”Du en Væver,” til dem Sjette ”Du en Skomager,” til den Syvende ”Du en Skrædder,” til den Ottende ” Du en Pottemager,” til den Niende ”Du en Kjører,” til den Tiende ”Du en Baadmand,” til den Ellefte ”Du et Bud,” til den Tolvte ”Du en Tjener din hele Levetid.”

Da Eva havde hørt paa Alt dette, sagde hun: ”Herre, hvorfor deler Du din Velsignelse saa ulige? Det er jo Allemine Børn, som jeg har født. Din Naade burde være raus over dem Alle.”

Men Gud svarede: ”Det forstaaer Du ikke, Eva. Jeg maa sørge for, at den hele Jord bliver udstyret med dine Børn. Hvis de Alle sammen bleve Fyrster og Herrer, hvem skulde da saae Kornet, hvem tærskes, male og bage det? hvem skulde smide, væve, tømre, bygge, grave, klippe og sy? Hver skal blive i sin Stand, for at den ene kan understøtte den anden, og Alle blive nærede som Lammerne paa Kroppen.”

Da svarede Eva: ”Ak, Herre, tilgiv mig! Jeg var altfor ivrig til at gjøre Indvendinger. Din guddommelige Villie skee ogsaa med mine Børn.”

NFS Moltke Moe 99, 71: Samlet av Moltke Moe i 1876. Se Aasen Norsk Ordbog under ”huld”. J. Grimm, Kl. Schr. VII, p. 106ff. Variant findes i de Storakerske Saml., ved gårdbruger Ole M. Bakke Holmedals sokn i Søndfjord. [Sunnfjord i Sogn og Fjordane. Sml. Amund Helland: Søndre Bergenshus I 1921, s. 564.]

Publisert i NFLnytt nr 56 2011

